

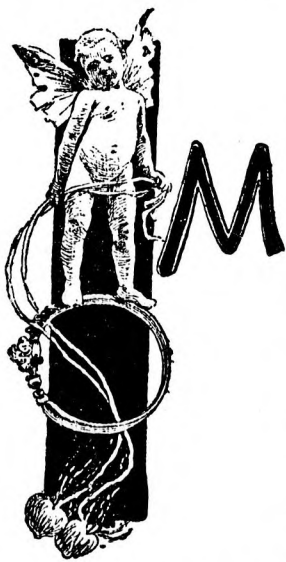
Prim-redactor, proprietar:
IUSTIN ARDELEAN.
Redactor responsabil:
IOAN IOSIF SCEOPUL.

Abonamentele se fac,
plătindu-se înainte în
Oradea-Mare.

Ese la 1 și 15 a fiecărei luni.

PREȚUL:

Pe 1/4 de an	3 coróne	Pentru România și străinătate, un an 20 fr.
Pe 1/3 de an	6 >	
Pe un an	12 >	

Colóne.

(Scene și schițe din Oradea-Mare.)

I.

Măi nainte de tóte o mică lămurire. Măi nainte de tóte să ne înțelegem asupra cuvântului «colon». Care e origina lui, cari sînt fazele prin cari a trecut și care e înțelesul lui actual?

Scriitorii mari și renumiți cari au format epoce în viața popórelor din cari au eșit și făcut parte spun că... Dar cred, că o să ne putem înțelege asupra titlului și fără acești bărbați mari, cu atât mai vîrtos că ei puțin o să știe despre colóne, măi ales despre colónele «nóstre». Abstați dară de-a-î cita, precum abstați și dela dovedirea etimologiei și espunerea fazelor lui de desvoltare, convins că nu-mi trageți la îndoială capabilitatea d'a o face. Mă mărginesc a spune numai că sub «colóne» înțelegem serate de dans la cari ia parte cine vrea, cum vrea, în negru sau haine de stradă, la cari vine când póte, se duce când are voie, și vorbește despre ce are poftă... adecă stați un moment. Trebuie să fiu sincer. Nicî la colónele aceste nu țî-e permis să vorbești despre ce vrea. Sînt teme cari nu's «colono-conversatiuno-capabile».

Lucrul e interesant și s'a petrecut astfel.

Dîntre aranjerii colónelor cea măi mare parte sînt iuriști, și între aceștia mare parte «goie» sau «embrioni», cum numim cei de pe cursul întii.

În sara întie Pali senior mă face atent la o damicea care dansa cvadrilul cu o «goie»...

Urmez indigitării lui și-mi îndrept privirile înspre acolo.

Părechile formaseră colon și domnișóra Lana se afla între goile Sănduțu și Pali iunior. Cum ședeam aprópe în dosul dansatorilor, aud numai cum Sănduțu (sau Turchel cum l'a numit o domnișóra) se adresează d-șórei Lana.

— Nu, deș crede-mă, domnișóra, dar colocviile sînt grele.

— Și eu am să colocvez mîne și nu știu nimic — adaugă din partea sa Pali iunior.

— Da?

Asta firește a șis-o domnișóra.

Părechile trec pe dinaintea nóstră: «promenadă în dreapta». Când revin la loc, mă apropiu anume de goile mele.

Firește, tema de conversație e încă tot teama de «colocvii».

— Dar frumoșe goie măi aveți! — îi șic eu după cvadril lui Via.

— Cum așa? — mă întreabă el uimit.

— Sara întreagă n'au vorbit cu domnișórele lor decăt despre «colocvii».

Via se îndreaptă ca un stâlp.

— Mă rog, nu ești de vină. Vruș a început cu colocviile și eu n'am avut în cătrău, am fost silit să continuu.

Înlemni.

Adecă nu numai Sănduțu și Pali iunior, ci și Via și Vruș.

«Et tu mi filii, Brute?» gândii în mine.

În proxima adunare a noastră apoi am propus să se primească următoarea rezoluție:

«Goilor li se interzice d'a mai vorbi cu d-șó-rele sara la colon despre colocvii. D-șó-rele sînt rugate să aducă eventualele călcări în piclóre ale acestei rezoluții la cunoștința maíordomului».

Adunarea a trecut peste motumea mea la ordinea dílei. Tema însă nu se mai ventilează în sările de colon. Propunerea — deși respinsă — a avut efectul dorit.

Ei, dar să revin. Prea mă abat dela obiect.

II.

De interesante însă's interesante aceste sări de colon, mai ales pentru aceia, cari nu dansăm și dintr'un colț al sălii putem urmări totul ce se petrece în sală.

Nu mai ascultând «interesantele» conversații î-ți poți da seamă cât de la loc sînt aceste serate de dans. Împlinesc o misie culturală, aú să dea generației tinere «șlif»-ul social, poleiala de lipsă.

Efectele lor binefăcătóre firește nu's momentane. Vremea însă va delătura neîndemnaticile conversații de până acuma.

Turcheluț sau Toni cum î-l numim noi mî-a adus la cunoștință un dialog la care a fost martor «urechiar».

«El» dansa cu o damă măritată. Despre ce să vorbiască óre?

— Dómna are deja familie?

— Nu.

— Nicí n'a avut încă?

— N-u-u.

— Nicí n'o să aibă?... .

— ?!

La alta am fost eu martor.

— Veđi, domnișórá, în anul trecut nu mă cunoștea încă nimeni și acum tóte fetele's amorizate de mine. Spun că eú's íuristul cel mai frumos. Așa-í domnișórá?

Dar apoi cele cari nu le-am aúdit?

Știu că astfel de conversații cu «spirit» o să fi fost dese, mai dese decât póte chiar și plimbările «fundăției» pe strada principală, prin umbra arborilor de jumătate fără frunđe, sub grădinile veștedite din dreptul — palatului de finanțe.

M'a și isbit predilecția ce-aú prins-o tinerii dela «colóne» pentru plimbări.

Așa-mí povestește Pali senior, că George (citește «Jorj») dí de di se plimbă de câte doue sau trei óri, tot câte un sfert de cías, pe dinaintea tipografiei nóstre.

M'am și întrebat de repețite óri ce póte avea tipografia nóstra așa atrăgător să mă îndreptăfiască să cred în adcvărătatea acestei știri. Dacă nu mî-ar fi spus-o Pali, nicí n'ași fi dat cređemént acestei faíme, dar Pali l'a veđut de repețite óri. E anume chiar vis-a-vis cu tipografia nóstră în cancelaria unui avocat român, care încă a cercetat colónele mai de multe óri cu tinera sa cumnată.

Dar nu numai tipografia nóstră se bucură de această dinstincție. Afară de arborii din dreptul palatului de finanțe, de unde — în treacét fie díș — încă ímblă doue bobocelule la colon, tinerii se mai plimbă prin tóte stradele și ce e mai mult tot prin astfel de strade, prin cari îi ópte zări lumea, căcí locuiesc preacolo cunoscute dela «colon».

Mă folosesc de acest cuvént «colon» să-mí îndrept pașii iarăși în sala de dans.

Ce-ți face impresia cea mai bună e libertatea nețármurită ce se observă în tóte. În mișcări, în preumblări în decursul pauzelor, în dans. Într'un colț sînt íntinsé doue mese la cari șed cei mai bétráni sorbind câte o gură de vin și privind la veselia celor mai tineri.

Totul e așa de patriarhall

La dansatori nu se observă sfiala atát de caracteristică la balurile sau concertele de elită. Rar veđi ca unul — înainte de ce merge la o damă s'o ceară la joc — să priviască în vr'o oglindă, să-și îndrepte încă odată cravata sau să-și scótă de sub mánecile surtucului manșetele.

Unul cu mánuși, altul fără ele, unul cu ghete de lac, celalalt cu simple ghete de stradă, unul cu «kaiser» lung — lung ca o ínghițitură d'alui Leru când bea vin roș — altul cu saco, — un adevérat caleidoscop.

Domnișórele firește sînt ireproșabile ca íntotdeauna. Elegante, drăgálașe, prevenítóre. Să fie chiar altmintení — de cea ce însă nicí vorbă nu póte fi — díc, să fie chiar altmintení și totuși nicí prin gând nu mî-ar trece să mă íncumet s'o spun.

Cu domnișórele nóstre nu-í bine s'o stricí, mai ales însă nu cu (Finuța par' că-l aud pe Turcheluț suspinând versul lui Horaț: «Beatus ille qui *prope* Lucretiis»).

Dar despre aceasta în alt capitlu.

Aú!

— Aí mai aúdit așa ceva, frate?

— Ce?

— Tóte scrisorile, cari vin din România, se desfac!

— Nu vorbi. Dar pentru ce?

— Pentru că altmintení nu s'ar putea citi. Salutare!

DEVIZĂ NEÎNTELEASĂ.

Domnul: Deviza mea e Aut—Aut.

Dama (cátre vecina ei): Nicí nu știam că domnu ásta gângăvește.

Politică «chinezească».

— Explică-mi numai frate de ce avem noi lipsă de atâtea vase de război, ca să le putem trimite în China?

— Asta trebuie s'o înțelegi așa: Dacă ești comerciant în China și vin boxerii și te omorâ și noi n'avem vase de război să le trimitem în China, tu mori fără să mai știe cineva de tine. Dacă însă avem vase de război —

— Nu mă omorâ?

— Ba, de omorât te omorâ la tot cazul, dar după omorârea ta putem începe război. Asta e favorul.

A căzut Ierusalim.

Un student în drept dela universitatea din Lemberg, cu numele Ierusalim, avea să facă rigorosul întâi, dar cădu din dreptul roman.

Ierusalim era ovrei și cum e obicei la ovreii galițieni, de cari se ținea și eroul nostru, mulți compatrioți de-ai lui așteptau la ușă să afle rezultatul.

Profesorul de dreptul roman eși după examen din sală. Veșând acum mulțimea de ovrei în castune le strigă vorba prorocului Ieremia:

«Plânge Israil, că Ierusalim a căzut!»

Supraveghiarea.

— Cel dintii bărbat, care mî-a declarat amor, mî-a ȃis ca se împușcă înaintea mea, dacă nu-l iaș de bărbat.

— O, acela trebuie că a fost nebun. De ce n'ai lăsat să fie supraveghiat?

— Am făcut-o! L'am luat de bărbat.

«Gișefto».

— Nü, leiteles, vrea io si propune la thin o geșeft bon.

— Wie haisst, gișeft bon?

— Nü, on gișeft, onde la thin pöte căștiga 20.000 corónele.

— 20.000 corónele? Gott der g'rechte. Ce gișeft este ista?

— Nü: Este la thin o fată Rebeca-leben. Tu vrea si da la ea on zestre di 40.000 corónele. Da pi ea la min: İo ia la ea și co 20.000 corónele.

De neînțeles.

Nevasta: Fata noastră mi s'a plâns că nu trăiește fericită cu bărbatul ei.

Profesorul: De neînțeles! Cu un bărbat care a scris o lucrare epocală despre ruinele dela Troia!

I n t i m.

— Grăbește Anico, de-ți isprăvește lucrul, apoi să-mi cauți peria de dinți, căci am să es.

— Unde s'o cauți?

— Va fi unde-va prin dulap.

— Dinții încă tot acolo vor fi?

Pruncul tatălui său.

Învățătorul (sfârșind povestea) — Moriș, să-mi spuți tu acuma, ce ai cere tu, dacă și la tine ar veni o ȃdnă și ȃi-ar promite să-ți împlinască trei dorințe.

Moriș: Eü n'ași avea decât o dorință.

Învăț: Anume care?

Moriș: Să-mi împliniască tot ce doresc.

«Prietinele».

— Viș dară dela nunta Emiliei?

— Da.

— Și cum ȃi-ai petrecut?

— De minune.

— Nu vorbi.

— Așa deü! Haına ei de mireasă İi sta cât se pöte de reü și toți se miraü ce daruri neînsemnate a căpătat.

Vremuri ciudate.

Au căzut *conservatorii*,
Liberali 's la putere!
 Nu vorbesc de România
 Ci . . . par'că mă prind fiorii
 Despre niște trebî de acia
 Dela noi din capitală.
 Nu sînt trebî politicești
 Ci puțină 'nvălmășală,
 Daraveri mici studentești.
 Au căzut *conservatorii*!
 Bieții, sînt puțini la număr
 Totuși merg însă 'nainte
 — Se muncesc ca róta morii —
 Și pân să le vină 'n minte
 Că acolo au s'ajunge
 Cam de unde-au fost plecat
 Se trezesc cu ceafa lungă
 De atâta măcrnat.
 Luptă, frate, nu nimica,
 Lupta dela «Petru Maior» —
 Ca și lupta ce o pörtă
 Cânele și cu pisica.
Mîia este cea 'nțeleaptă
 Dar o scurtă 'n drept *dulăul*
 Cel mai tare decât ea,
 Și i-e róbă cât e hăul
 De-a 'nceput a-l ațîța.
 Ceî puțini vr'o optspredece
 Luptă 'n numele dreptății
 Iar «tumultul» des la număr
 — Care preste șaiđecit rece —
 Îndesat, număr la umăr
 «Calcă dreptul în picîóre»
 Par' că-și face chiar de hac.
 Nu mai știi de sîntem óre
 Într'al deșteptării veac.
 Am ajuns vremuri ciudate
 Dreptul și-a perdut creditul,
 Tot cu glóta 's credincioșii
 Nedreptății. Auđi, frate
 «Ceată mare» »sgomotoșii»
 Ceî ce nu «raționează»
 Să învingă «fiind-că 's mulți»
 Iar «tu» «cap ce schinteiază»
 De «prostia» lor s'ascuți?!

Diderot.

Prea simțitor.

Străinul (în hotel, către servitorul care i-l trezește brusc): Ce vrea să fie asta? Ce mă trezești din somn când nu ți-am đis s'o faci?

Servitorul: Știi, domnule, nu voi să poți đice că numai pentru curățitul ghetelor mi-ai dat bacșișul, ce-mi vei da.

Galant.

— Mai e ceva demn de veđut în teatrul ăsta afară de — *d-ta*?

A s p r u.

Judecătorul: De câți ani ești martoră?

Martora: De . . . de . . .

Jud.: Grăbește cu răspunsul! Cu fiecare moment devii mai bătrână.

FABULĂ.

— Dovedește-mi că ești cumintel! — îi đisă uliul vrabiei.

— Iată! — îi răspuse vrabia și — *sburđ*.

Îuvinuire nedreaptă.

Juristul: E totuși o minune, ce iute transpune telegrafal știrile.

Colegul seú: Ași lasă-mă în pace cu înțala telegrafului. Au trecut deja trei săptămîni de când i-am telegrafat bătrânului meu să-mi trimită 20 fl. și nici pând ađi nu i-am căpătat încă.

Dorințe eterne.

- Și așa, iubite bărbățele, o să-mi cumperi pălăria aceea?
 — Ah, lasă-mă! Tu numai atunci mă iubești când ai vr'o dorință.
 — Ei, te-ași putea iubi mai *des*?

Durerea cioroiului.

- Ce plângi mă cioroiule?
 — Lasă-mă, mânca-te-ași, e vai de capul meu.
 — Ce belea te-a ajuns?
 — Mă-e bolnavă boreasa.
 — Ei, ai nădejde, nu va muri dóră.
 — Lăsă-mă, că *tocmai de aceea plâng*.

Egalizat.

Óspele (la dejun la dómna Păun): Cine a pregătit acest puî minunat?

Dómna: Hm...ă... fata mea

Óspele (după o pauză): Cine cântă așa de reu la pian?

Dómna (repede): — Bucătăreasa mea.

În casa de nebuni.

Străinul: De ce a nebunit nefericitul acela din celula 58?

Supraveghietorul: Fiind-că nu l'a iubit fata pe care o iubia el.

Străinul: Și cel din celula 59?

Suprav.: Fiind-că a luat de nevastă fata, care nu-l iubia pe cel din celula 58.

Speculant.

Ospëtarul (în culină): Cum, cincî bucați de spargă puî lângă o friptură?

Bucătarul: Atâtea punem dóră totd'auna.

Ospëtarul: Iarna da, dar vara numai trei! Să creadă óspeții că-î próspetă!

DELA ȚARĂ.

Niculae: Vedî, Safto, tot pământul astă e al meu, și grădina cea și pașunea asta. Acasă în grajd am 2 cai, 4 vaci, 2 boi și 6 porci. Nu vrei să fii și *tu* a mea?

Neînțeleș.

Străinul (care caută hotelul «La sóre»): Scuză, domnule, nu mă-ai putea spune cât e până la «Sóre»?

Domnul (profesor de astronomie): Cam 20 de milioane de milurî, domnule.

Drept are.

Profesorul (către student): Unde se află dară argintul viu?

Studentul (încurcat): Argintul viu se află în stare solidă în pământ, — împreunat cu argint ca amalgam și — și . . .

Profesorul: Ei, și încă unde?

Studentul: În . . . în termometrii!

Profund.

— Tinerul acela colo pare a fi amorizat în sine însuși.

— Da, cred că n'ar putea trăi nici 5 minute fără sine.

Moda.

— Ai mai văcut încă ceva mai fin și mic decât picioruțele domnișórei Elvira?

— Da! Ghetele ei!

Lumpacius Vagabundescu.

— Despre amor, căsătorie, femei și altele. —

Amorul pentru cineva î-l trădezi, voind să-l tănuiești.

—
Ce-î flirt! Flirt e să vorbești despre amor, să gândești despre amor, să visezi de amor și să nu simțеști amor.

— Mulți se miră de ce a descris Euripide femeile ca atât de *rele*, iar Sofocle cu atât de *bune*! Explicarea e simplă: Euripide ni le arată cum *sînt*, Sofocle — cum ar trebui să *fie*.

— Se afirmă că femeile blonde sînt cu mult mai credincioase decât cele brunete. Mi-ar plăcea să știu însă: ore către bărbații lor ori către alții.

— Și cele mai multe femei urmează proverbul latin: *Nosce te ipsum*. Stați cu orele întregi oglinzii.

Binecuvîntarea.

Ea (către tinerul cu care a fugit din casa părintească): O Dumneșeu! Nicule, uite aici e o depeșă dela tatăl meu.

El (în grabă): Dă-o iute! Ce ne depeșează?

Ea (citind): «Nu vă întorceți și totul e ertat și uitat».

R e m e d i u l.

Bucătarul: Al naibi! Friptura s'a cam ars o leacă.

Ospătarul: Chelnărul să scrie atunci pe carta de bucate: a la française, oșpeții vor crede atunci că așa trebuie să fie.

Dintr'o scrisoare.

Totul e mort la noi. Numai vre-un caz de mörte mai aduce viață în orașelul nostru tăcut.

Dela teatrul din Oradea-Mare.

- Nu vii de seară la teatru?
- Ce jocă?
- Regele Lear.
- Nu, am mai vădut-o jucând.
- Pöte, dar așa — *reă ca aici, desigur nu!*

ĂIA TOȚI AI TEI SĂ FIE.

— Anecdötă poporală. —

Maî de mult când sântu Petre
Și cu Dumneșeu prea sfântu
Nu prea 'ntrelăsa să vină
Și să vadă tot pământul
Mângăind pe unu, altu
Și pe alții sfătuind,
Și ca un prea bun părinte
Tuturor grijă purtând —
Pe atunci, p'acele vremuri
Într'o ți ei au plecat
Și-au îmblat prin lumea 'ntreagă
Botezând din sat în sat.
Petre purta căldurașă
Apărându-se de câni,
Pe când Dumneșeu 'ntr' aceea
Boteza mereu creștini.
Dându-le nume ce-s scrise
Până ați în sinacsar
Și pe cari le-au purtat sântii
Ce-s trecuți în călindar.
Într'o ți botează ambii
Până către însărat
Și la umbra unui arbor
Își aleg loc de culcat.
Dracul însă sta la pândă
Și când ei au adurmit
Căldărușă-apoi furând-o
Domnu și cu sântu Petre
Să boteze a plecat.
Când din somn s'au deșteptat
Ved că nu e căldărușă
Și-ambii reu s'au întristat.
D'ar până ai bate 'n palme
Dumneșeu de drac dădu
Și 'nainte sa'l aduse,
Întrebându-e ce facuse.
— Ce să fac? — dracu răspuse.
Botezaî și eü, o Dömne,
De-mi făcuî vr'o căți-va fini
Că tu de atâta vreme
Botezași destui creștini!
— Dar ce nume tu le-ai dat?
Sântu Petre l'a 'ntrebat.
— Peteff, Troleff, Stoianoff
Boiciu, Arsoff, Dimitroff . . .
— Ho! destul, că m'arsurdești
Cu așa numiri drăcești! —
Disă domnu cu mănîe:
— *Ăia toți ai tei să fie!*

Cărăbuș.

D A C Ă . . .

— Ce om flușuratec și nestatornic mai ești, domnule Fluture. Alergi după toate fetele din orașul nostru.
— Ce să fac dacă nu — stai?

Cu greu.

Un domn se plimbă prin parcul orașului și zărește acolo o damă îmbrăcată simplă, care se joacă cu un băiat drăgălaș.

— Ce băiat frumos ai! — îi dice nețezind părul micului copil.

— Da, numai e cam reul — îi răspunde mama mândră de laudele aduse fiului ei.

— Și în ce privință e reul?

— Nu-l lasă pe tatăl său să lucre în pace. Mereu îl conturbă prin plânsul său.

— Mi-e permis să întreb ce e tatăl său?

— *Faur!*

MALIȚIOȘĂ

Studentul: De ce te plimbii, domnișoară Amalia, totdeauna cu cățelul acela urît? Pote ca contrastul să fie cu atât mai bătător la ochi?

D-șora: Fii în pace, domnule. Când voi voi odată ca contrastul să fie cu atât mai isbitor, o să te rog să mă însoțești — *d-ta.*

Paradocs.

— Cine mirósă aici așa grozav a ai?
— Nă, cine se miróse? *Veilchenduft!*

Tostul d-lui Ieronim Lungu.

Dómnelor și domnilor! Un orator distins m'a esplicat odată psihologia toștului. După cum î-mi spunea el, lucrul principal la un toșt e: să-ți ții ascultătorii dacă-ți cu puțință până la sfârșitul toștului în nedumerire asupra temeii toștului teú. Ca să-mi câștig atenția ascultătorilor mei m'ași fi simșit póte și eú ispitit să urmez acestú precept, dacă o însușire caracteristică nu m'ar împedeca. Anume: între tóte însușirile mele morale după proverbiala mea modestie locul întâi î-l ocupă sinceritatea mea, simșul meu de onestitate. Acestú simș de onestitate e a se atribui și faptul, că dintre tóte linguriștele de argint ce se află aici pe masă până acuma nici una nu și-a schimbat stăpânul. Acest simș de onestitate mă oprește acum să urmez și preceptul acelu distins orator și să vė las — fie și numai pe o clipă — în nedumerire asupra temeii mele.

Această onestitate și sinceritate mă silește mai departe să abdic de un mijloc retoric fórté uzitat. Asemnările nu-mi par destul de sincere și de cele mai multe ori nici nu se potrivesc și în general sînt de prisos. Căci — ca să-mi ilustrez dișele prin o pildă — dacă cineva vrea să ridice un toșt în onorul damelor și urcă pe scara elocinșei sale până în cer și de acolo aduce ca asemnări: sórele, luna și stelele, sau scóte din pământ diamantele, din fundul mării mărgelele sau — lacom de asemnări — se plimbă prin grădina de florí

a naturii și culege d'acolo trandafirí, criní și viorele, ma rătăcește póte în regnul animalelor și prinde d'acolo turturice, gazele sau căprioře — tóte aceste diș nu dovedesc nimic și lungesc numai vorba.

Deórece simșul meu de onestitate și sinceritate se revóltă în contra acestor artificii ale elocinșii și în contra receptului distinsului orator, de care m'am fost luat voia să amintesc, anume: d'ași ținea ascultătorii în nedumerire asupra temeii toștului seú, — și ađi trebuie să mă arēt credincios caracterului meu și să stríg fără abateri și vorbe multe, scurt și lămurit: «Trăiască damele de față.»

NEÎMPĂCATĂ.

Laura: Știi și tu că Ella a fugit cu avocatul Lulu. A ertat-o mama ei?

Tili: Nu cred. Vrea să trăiască cu ei.

A m a r.

Nevasta (cu bărbatul ei al doile la mormenșul celu d'întii bărbat): Da, aici zace viteazul. Ađi tu n'ai fi bărbatul meu, dacă Ion n'ar fi murit mórte de eroú în rėsboi.

Bărbatul (gânditor): Da, da, rėsboiul e *blastemul omenimii.*

Poeți din patru unghiuri.

-- Spicuirii poetice din cea ce apare la noi. --

Trandafirul.

Era un trandafir frumos
Și galbin la colóre

Da trandafirii de obicei sînt frumoși. Pot fi și galbinii.

Pe dat' am hotărît să-l rup
Dar stai! — să-l rup eă ore?

Îacă stai. Eî, te-ai hotărît? Î-l rupi sau nu-l rupi?

Am încercat . . .

Va se dîcă te-ai hotărît să-l rupi. Brav băiat!

. . . dar m'a lovit
C'o frunză peste față
Și-a dîs încet: De ce voiești
Să-mî curmî o mea viață?

Rea creștere trebuie că a primit trandafirul ăla frumos, de colóre galbină! Să te loviască și să nu-ți ceară nici măcar scuzele. Eă l'ași da în judecată.

Dar . . . Eî — am dîs — ca să te daă

Dar? Ce ce dar? De ce, de ce?

Pe pieptu-î să te — anine

Pentru asta dară? Pentru că î-ai dîs Eî «ca să î-o dai»? Sincerile nōstre mulțumite pentru binevoitōrele lămuriri.

«Atunci dar rupe-mă» — î-mî dîse
Plecându-se spre mine.

Ne plecăm și noi — să rumpem hărtia pe care am cîtit această poezie.

Sabin.

Copii moderni.

— Ce ai acolo în mână, mămițo.

— Fotografia mea. Veđi așa eram acu's dece ani când m'a luat tatăl teă.

Băiatul (după o pauză): — Mămițo, trebuie că ai fost tare -- bogată.

Numai adevărul.

Judecătorul: Precum ved, la bătaia acea ai perdut și doi dinți.

Acuzatul: Nu, domnule judecător, — nu î-am perdut.

Jud.: Dar î-ți lipsesc.

Ac.: Asta-î așa, dar î-am *înghițit*.

Decorația.

Generalul garnisōnei a primit ca rēsplată pentru marile sale serviții aduse patriei — crucea de aur pentru merite.

Împodobit cu această decorație face inspecția casarmei.

Într'o sală se află și portretul lui pictat încă pe când nu avea crucea. Era un potret până la pept.

— Ce lipsește acum pe icōna acea? — întrebă de un soldat de rënd, arētându-î portretul de pe päreche
Soldatul se uita nedumerit la el.

— Noa, ce am eă ce nu-î pe icōnă. Ce lipsește acolo?

Fața soldatului se luminează d'odată.

— *Picōrele*, domnule general!

Ce spun ómenii.

«Șfirșitul lui n'ō să-l mai ajung» a dîs bunica — la începerea veacului noi.

«Nu mai sînt copii» dîceaă ómenii, auđind că se înșōră un moșneag.

«Me deprind în omorîrea carnei» se lăuda părintele, apucându-se de a cincîa bucată de friptură de gâscă.

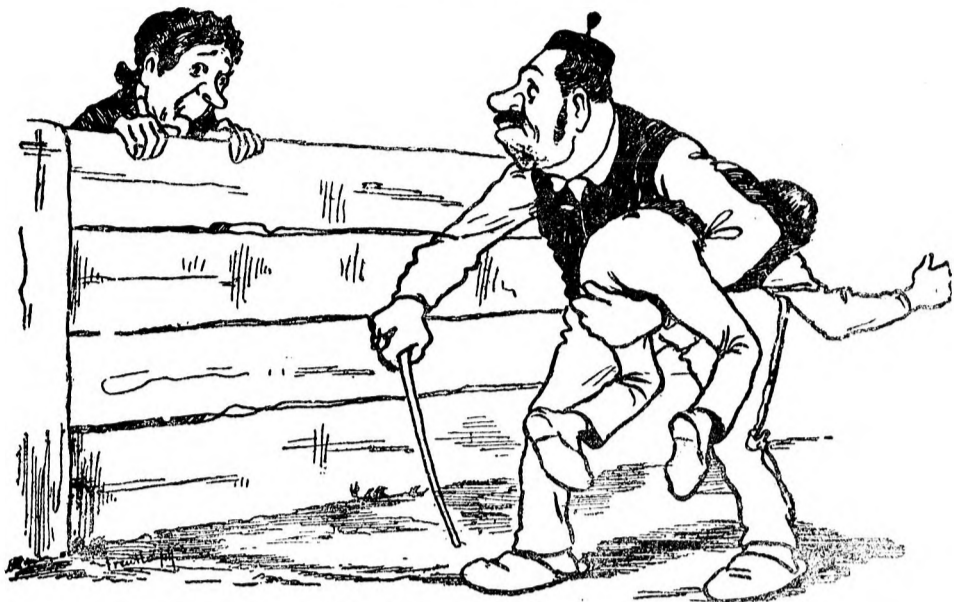
Prea simțitor.

Străinul (în hotel, către servitorul care î-l trezește brusc): Ce vrea să fie asta? Ce mă trezești din somn când nu ți-am dîs s'ō faci?

Servitorul: Știi, domnule, nu voi să poți dîce că numai pentru curățitul ghetelor mî-ai dat bacșiful, ce-mî vei da.

CURIOSĂ ÎNTREBARE.

- De ce-ți bați așa amar băiatul, vecine?
- Mă-a ȕis că-s un măgar bătrân!
- Și creȕi că prin bătaia ce ȕ-o dai vei *ȕtineri*?

La redacȕie.

- Aici ȕ-ȕi aduc, domnule redactor, o poezie nouă.
- Ce ne cântȕi iară?
- O mică elegie la mórtea lui Eminescu.
- Hm! Știi, dragă, o mică elegie la mórte *d-tale* scrisă de *Eminescu* mȕ-ar părea cu mult mai bine.

Neȕțelegeri.

Judecătorul: Unde te-a sărutat dară acuzatul, domnișóră?

Domnișóra (frumoșică): Pe buze, domnule judecător.

Jud.: Nu asta te-am ȕntrebat. Unde ai fost, când te-a sărutat acuzatul.

Domnișóra: În brațele lui.

Prevenitor.

Cartoforul (ȕncet către chelner): Al naibiȕ lucrul! Mȕ-am pierdut toȕi banii și ȕncă și o mână de chibrite, dintre cari fiecare numără 1 corónă. Nu mȕ-ai putea ajuta o leacă din perplexitate?

Chelnerul: Cu plăcere! Poștește ȕncă o cutie de chibrite.

De-ale copiilor.

- Mamă dragă, aȕi am fost cea dintie la școlă.
- Ce te-a ȕntrebat domnișóra ȕnvȕțătoreasă?
- Cât face 4 și 4.
- Și tu ce-ai ȕis?
- 12.
- Și pentru asta ai ajuns cea dintie?
- Da, căci celealalte aȕ ȕis numai 10.

Din China.

Comandantul trupelor europene: E pregătit totul pentru spȕndurarea vinovatului?

Călȕul chinez: Da, Escelenȕă.

Comandantul: Spȕndurătórea e ridicată, funia așȕdată?

Călȕul: Da, tóte 's ȕn ordine.

Comandantul: Bine! Fă-ȕi dară datoriȕa.

Călȕul: Durere n'ó pot face, căci vinovatul prinȕ *Tuan* tocmai acum mȕ-a trimis vorbă că nu póte veni.

Profund.

Profesorul (ȕn clasă): ȕmpȕratul Tiberiu lăsa să ungă creștinȕi cari remăneau pe lângă credinȕa lor, cu ulei și apoi dădea ordin să-ȕ aprindă. Dar și asta lăsa martirii — *rece*.

A FURISĂNIILE JUPÂNULUI SCHMERZENHERZ.

— Vorbirea aperiátoróloȕi tho ȕnainte corȕȕi co joraȕi să facă pi judecători-leben să dee la tin «circumstanȕe atenuant».

— Maiestatea Sa să agraȕiază pi tin dela mórte.

— Mediciȕ-leben să constateze că thu nu morit ȕnveninate di nevasta tho, ci de mórte natȕrlich.

— Herr Redakter-leben si dee 5 zloȕȕi la masa stodenȕilor — ca cononă etern pi mormento tho.

— «Acom este la thin vindecat» se ȕică la thin Herr Direktor-leben dela Irrenhaus — piste 20 ani.

DIN ȘCOLĂ.

Inspectorul: Nu prea știi mult, micuțo! Trebuie să înveți. Știi ce-î chiemarea fetelor curi îmblă la școlă?

Eleva (tace).

Inspectorul: Ei, să...

Eleva: Să se mărite.

RUGARE ȘODĂ.

— O, Ioane, făgăduiește-mi că dacă împăratu va porni rășboi tu nu ti-î amesteca în bătaie.

Liniștire.

- Ei, Ion, ce-ți mai face stăpânul?
- Face reu! Acum îi amputează piciorul drept.
- Ce mai plângi? Nu trebuie d'acu să văcsuiești decât o gheată.

CRITICĂ.

- Nu aști, că primadona cântă ađi cu mult simț.
- Ba da; dar cred că se simte cam reu.

Drept are.

O damă foarte simțitoare vedu odată cum un măcelar tăia la mielusei.

— Cum poți fi așa de crudel să omori mieluseii aceia nevinovați! — îi dize ea.

— De ce nu? Vreai dora să-î mânanci vii?

Posta Redacției.

Avis. Aducem la cunoștința celor interesați că toate clișeurile ilustrațiilor, tablourilor și caricaturilor apărute în revista noastră se pot cumpăra cu prețuri foarte avantajoase. La cumpărări mai mari rabat. A se adresa la: *Administrația »Vulturului«.*

Levascrit. Din contră, totă lumea s'a bucurat de articolul d-tale; din toate părțile ne sosesc scrisori de recunoștință pentru publicarea articolului «*Din tractul Halmagiului*» care înfățișează în adevărata lor colóre pe moș-prota și pe ginerele lui. De altmintrelea vor urma încă și altele cari vor convinge pe deplin pe cei interesați, că *bola trebuie sanată necondiționat*. Tocmai acum studiem ce fel de importanță le dă consistorul aradan acestor personagii și apoi ne vom pronunța cum se cade. — Salutare!

Alexa (Câmpina). Primit cu mulțumită. Pe tine te îmbrățișăm cu dragoste, iar pe cei «pezevenchi» îi lăpădăm în știrea celui cu corne, codă și ochi de jăratec. — Servus!

Prea St. D-ne Ella. Din lipsă de vreme numai acum și pe astă cale î-ți putem respunde la plăcuta d-tale scrisore. Mărfurile înșirate: stofe pentru haine de dame, trusouri întregi și altele: *mai estin și în calitate mai bună* le poți căpeta în magazinul lui **Czillér Imre**. Te rugăm dară adresează-te firmei amintite și te asigurăm, că în 48 de ciasuri vei avea deja lămuriri cu privire la calitatea și prețul mărfurilor dorite; asta o spunem cu atât mai vartos, că și noi ne-am convins de *repetite* ori că firma amintită e una dintre cele mai *punctuoase, solide și culante*. — De altminteri recomandăm în deosebita atenție a cititorilor noștri anunțul (pag. 11.) firmei. Cine are de gând să cumpere marfă *bună și estină, să se adreseze numai la Czillér Imre*, și sîntem siguri că toți și toate ne vor mulțumi, că le-am recomandat această firmă solidă. —

Primește, stimată dómná, sincerile nóstre salutări. Stimatului d-tale soț te rugăm a-ți preda felicitările nóstre la înaintarea lui meritată.

Cărăbuș. Mulțumită de interesare. Dintre epigrame, durere! n'am putut alege nice una, căci sint prea vehemente, mai ales că «*de mortuis nihil nisi bene*». Dintre anecdote o să publicăm câte-va. Fóia o să ți-o trimitem. Salutare.

Diderot. Numerii ceruți s'au espediat. Credem că ți-ai primit deja. Cele ce ne scrii ne interesează mult. Încunoștințează-ne din vreme în vreme despre mersul lucrurilor. — Salve.

Dridi. Cam așa va fi, dar chiar în cazul cel mai rău — întors. Logica la tot cazul e de remarcată. Știi, de remarcată ca logica: o sticlă de cerneală, un condei, cinci penițe și douăzeci de côle de hârtie albă fac un roman, sau: trei coți de pânză, un pământuf și două chile de vâpsele — un *tabloă* Tocmai așa a scris mai știlele aceste și un diar dela noi: În asasinarea lui Fitowsky tovarășii de crimă Miteff și Stoiceff au fost osândiți la *20 ani muncă silnică pe viață*. — De altminteri poți spera. Dreptul ăsta nu ți-l contestăm.

Dorin. Veđi anunțul de pe fața din urmă și vei afla cele dorite.

Bir. Ce să faci! așa-i moda de ađi. «Decoltajul înainte de tóte». Tocmai precum observi și d-ta: de vreai să veđi în ăia de ađi ce haină pórtă o damă ce șede la masă, trebuie să te uíți *sub* masă. — Merci.

Cub. Pseudonimul de care faci pomenire nu face parte din redacția nóstră internă, dar e colaborator. Adresa ți-o comunicăm în scrisóre.

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: Arad, casa proprie, calea Archiducele Iosif nr. 2

Intemeiată la 1887,

Capital de acții: **fl. 300.000** Fond de rezervă **fl. 100000**

Depuneri **fl. 1.000.000**. Circulația anuală **fl. 15.000.000**.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 5% interese fără pîrvire la termenul de abdicere.

Darea de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea cassei, depuneri până la **fl. 1000** se restituiesc îndată la prezentarea libelului fără abdicere.

Depuneri se pot face și prin poștă și se efectuesc momentan după sosirea comanda

Direcțiunea institutului.

MAGAZIN DE TOT FELUL DE MĂRFURI:

CZILLER IMRE, Oradea-Mare (Nagyvárad).

STRADA PRINCIPALĂ, VIS-Ă-VIS CU CLAUSTRUL CĂLUGĂRIȚELOR.

Isvorul cel mai eftin și solid pentru cumpărarea a tuturor articolilor înșirați aici.

Stofe de haine de dame — mătase — barșon,

cele mai fine noutăți franceze, angieze, în tot felul de esecutare, apoi:

Broderii — dantele — volane — panglici — tot felul de înfrumșetări ca: applicatio — Point-Lacet și altele.

Lingerie (albituri) pentru copii, bărbați și femei.

Ciorapi țesuți, mănuși, cravate etc.

PUNGÎ DE BANÎ, — TABATIERE.

Covóre admirabile din patrie sau orient — perdele — șearșfuri și fețe de masă — acoperitóre de cai.

Parfumerii și săpunuri. Mare sortiment de lucruri de mână: gata, începute sau desemnate spre a fi ezeutate.

Comandele din provincie se efectuesc eftin și îndată la sosire.

ÎN JANUARIE 1900 O SĂ APARĂ:

ALMANACUL VULTURULUI

Format mare, text ales, ilustrații frumoase.

320 PAGINI.

Premiu *gratuit* tuturor abonenților noștri.

Kovács L. & Comp.

Oradea-Mare (Nagyvárad) vis-a-vis de hotelul „Arborele-Verde“

1 bucată de pânză minunată 30 cot . . . 3 fl. 25 cr.	1 bucată de pânză de ață . . . . . 5 fl. 25 cr.
1 » » » de ramburg 30 cot 3 » 40 »	1 metru de «pentru perini» . . . . . -- » 16 »
1 » » » de crin 30 cot . . . 4 » 50 »	1 servietă . . . . . — » 6 »
1 » » » de damast 30 cot . . . 4 » 50 »	1 «de damast» . . . . . — » 15 »
1 » » » » cu flori 30 cot 5 » 90 »	1 față de masă (albă) . . . . . — » 90 »
1 » » » cannevas pestriț 30 cot 3 » 25 »	1 prosop (ștergură) . . . . . — » 9 »
1 » » » cannevas de ață 30 cot 4 » 50 »	1 » mai fin . . . . . — » 18 »

TÔTE ARTICOLELE DE MANIFACTURĂ.

Nicăiri mai ieftin ca aici.

(Comandele prin poștă se efectuează momentan, gratis și scutite de spese postale.)

Atrâl și a lăsa și pe lalții să trăiască!

HAÁSZ și ASZTALOS

în Oradea-Mare (Nagyvárad) strada Zöldfa.

Cuceri numai prin frumsețā poți și o damă devine frumoasă prin o haină frumoasă. Aceasta o esperiază tôte câte cumpără la noi, căci mărfurile noastre sosite de curând întrec ori-ce așteptări.

Stofe neîntrecute de haine: fabricat din patrie, Frantia și Anglia, postavuri de Zsolna, pânzaturi de Szepes.

Lingerie (albituri) pentru domni și dame.

Tot felul de flanele de Kühlen, crețone, delaine, șifone a la Schroll și mărfuri Damast. Mare sortiment de stofe de mētasă. — Năfrâmi de cap din mētasă, cașmir, postav și delain. — Șaluri de mētasă și genilia, tôte cu

PREȚURÎ IEFTINE!